

ת"פ 21092/12/12 - מדינת ישראל נגד ישראל כהן, מאסטר פראס בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21092-12-12 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ישראל כהן

2. מאסטר פראס בע"מ

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות: מרמה עורמה או תחבולה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") (5 עבירות); השמטת הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודה; אי קיום דרישות לפי סעיף 216(5) לפקודה (4 עבירות); מרמה או תחבולה, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") (5 עבירות); מסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום בו הורשעו, היה הנאשם בעל עסק בתחום הדפוס, ושימש כבעליה של חברת "דפוס מאסטר" (להלן: "החברה"). במהלך שנת 2004 נקלעה החברה לקשיים כלכליים, וחשבונותיו של הנאשם הוגבלו. בהתאם, הופסקה, כמעט לחלוטין, פעילות החברה. במהלך שנת 2004 במטרה להמשיך את עסק הדפוס, רשם הנאשם באמצעות גיסתו, יהודית כהן, חברה בשם "מאסטר פראס" (להלן: "הנאשמת 2"). יהודית אמנם הקימה את החברה באופן פורמלי, אולם עזבה את הארץ והנאשם הוא אשר ניהל את החברה כמנהל וכשולט יחיד. באמצעות הנאשמת 2, המשיך הנאשם לקיים את עסק הדפוס ואת אותה פעילות עסקית שקיים בחברה עד שנת 2004.

בדו"ח שהגיש הנאשם למס הכנסה לשנת 2004 דיווח על היותו שכיר בלבד, המשתכר 3,677 ₪, ועל "0" הכנסות מעסק. בפועל הכנסות החברה לשנה זו עמדו על סך של 253,896 ₪ לפחות.

בין השנים 2005 ל-2008, הפעיל הנאשם את הנאשמת 2 בלא שדיווח על הכנסותיה, ובלא שניהל ספרים. בשנת 2005 דיווח חלקית על פעילותה למע"מ, ובשנים 2006-2008 לא העביר כל דיווח בנוגע לפעילותה למע"מ. בדרך זו הונה הנאשם את רשויות המס ואף התחמק מתשלום מס.

להלן פירוט הסכומים לשנים הרלבנטיות:

- א. שנת 2005 - לא הועבר כל דיווח למס הכנסה. למע"מ הועבר דיווח על מחזור עסקאות של 564,474 ₪, כאשר בפועל מחזור העסקאות של הנאשמים עמד לכל הפחות על 600,643 ₪.
- ב. שנת 2006 - לא הועבר כל דיווח למס הכנסה ולמע"מ. בפועל, מחזור העסקים של הנאשמים לשנה זו עמד על 122,826 ₪ לפחות.
- ג. שנת 2007 - לא הועבר כל דיווח למס הכנסה ולמע"מ. בפועל, מחזור העסקים של הנאשמים לשנה זו עמד על 187,182 ₪ לפחות.
- ד. שנת 2008 - לא הועבר כל דיווח למס הכנסה ולמע"מ. בפועל, מחזור העסקים של הנאשמים לשנה זו עמד על 79,875 ₪ לפחות.

בית המשפט קבע את מידת אחריותו של הנאשם כמנהל וכבעל שליטה בנאשמת 2, ומכאן נקבע כי שימש אף כנציגה בדיון.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, ביקש בא כוח הנאשם כי בית המשפט יקבל ראיות חדשות, ו"יתקן" את הכרעת הדין בהתאם. מדובר במסמכים הקשורים לסכומים אשר יוחסו לנאשמים. בית המשפט דחה את הבקשה, נוכח הסכמת הנאשם ובא כוחו לסכומים שיוחסו לנאשמים, לאחר תיקונם לקולא על ידי ב"כ המאשימה (עמ' 7, ש- 9-18 לפרוט'), העובדה שלא נשמעו ראיות לגבי סכומים אלה, אופי המסמכים שהוצגו במהלך הדיון בבקשה, והאפשרות שעמדה לפני הנאשם ובא כוחו לבקש לקבל מסמכים דומים, בבקשה לקבלת חומרי חקירה.

הנאשם הגיש כראיות לעונש, את המסמכים הבאים:

- א. אישורים מהוצאה לפועל, לפיהם סכום חובותיו של הנאשם ירד מכשישה מיליון ושלוש מאות אלף ש"ח לכמיליון ש"ח.
- ב. דוחות מס הכנסה של הנאשמת 2, בגין השנים הרלוונטיות לכתב האישום, אותם הגיש הנאשם לאחרונה.
- ג. קנסות מס הכנסה שעל הנאשם ואשתו לשלם.
- ד. קביעת מס של מע"מ, לגבי הנאשמת 2, בשנת 2007-2008 וכן הודעה קנס בגין שנים אלה.
- ה. אישור רפואי בדבר מחלות מהן סובל.
- ו. אישור כי הנאשם נמצא במהלך של טיפול שיניים משמעותי.
- ז. בקשת הנאשם לוועדת כופר בשנת 2010.
- ח. חשבונית לפיה תשלום השכירות למחסן שצוין במהלך הדיונים, נעשה על ידי הנאשמת 2.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה, כי הנאשם הורשע בעבירות מס משמעותיות, המסתכמות באי דיווח של כ- 1.3 מליון ₪. המאשימה הפנתה לפגיעה בשוויון כלפי כלל האזרחים הנדרשים לשלם מס אמת, לסכומים הגבוהים, ולכך שמדובר בהתנהגות עבריינית לאורך שנים. התנהגות פסולה זו, מלמדת על תכנון מוקדם ותחכום, במטרה להונות את הרשויות, כאשר בבסיס הביצוע עומד מניע של חמדנות. מתחם הענישה לטענת המאשימה, נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, מדובר בנאשם לו הרשעות קודמות בעבירות דומות וכן עבירות נוספות, והוא ריצה בגין מאסר בעבודות שירות. במקרים אלה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי, כאשר נוכח עברו הפלילי וחוסר קבלת האחריות על ידו, עתרה המאשימה להטלת מאסר ברף העליון של המתחם, לצד קנס משמעותי.

4. בא כוח הנאשם, טען כי החקירה התנהלה משך כשנתיים, ורק בשנת 2012 הוגש כתב האישום. מדובר בעיכוב משמעותי. הנאשם התנצל, הביע סליחה והבין את הפסול בהתנהלותו. הטלת עבודות שירות תאפשר לנאשם להמשיך בדרך של צמצום הנזק שגרם, על ידי צמצום חובו. בנוסף, טען בא כוח הנאשם כי יש לזקוף לזכות הנאשם את מצבו הבריאותי, וכן את התרומה המשמעותית של משפחתו בצבא. לכן, עתר לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בעבודות שירות.

5. הנאשם טען, כי יכול היה לפעול להסרת מחדליו רק לאחר מתן הכרעת הדין, שכן רשויות המס לא איפשרו לו זאת לפני כן. לדבריו, מאז מתן הכרעת הדין עבד במרץ, והגיש דוחות מס הכנסה לגבי השנים הרלוונטיות (המסמכים שפורטו בסעיף 2ב' לעיל), מהם עולה שאינו חב בתשלום מס אלא בקנסות בלבד. בנוסף, היפנה למסמך מע"מ המצביע על גובה החוב. הנאשם ביקש לתת משקל לכך שנמצא תחת חובות כבדים, כאשר לאורך השנים הצליח להפחית באופן משמעותי את סך חובותיו להוצאה לפועל. הנאשם טען כי הטלת מאסר בפועל תקטע את עמלו לסילוק חובותיו, וכן תפגע בו בשל מצבו הבריאותי אשר אינו מאפשר טיפול נאות בכלא. ביחס לנסיבות האישיות, הוסיף הנאשם כי ילדיו תרמו תרומה משמעותית בצבא, וכן כי רעייתו סובלת מדיכאון, מטופלת תרופתית, ובעלת היסטוריה משפחתית של התאבדויות. עונש של מאסר בפועל עלול להשפיע על כל המרקם המשפחתי. לסיום, הביע הנאשם צער על מעשיו.

מתחם הענישה

6. אי תשלום מס כסדרו, פוגע בקופה הציבורית, משבש את הפעולה התקינה במשק ופוגע באמון הציבור בערך הנשיאה השווה בנטל המיסים. אי העברת דיווחים לרשויות המס או העברתם בצורה חלקית ומטעה, פוגעת באפקטיביות מערכת המיסוי, וביכולתה לתכנן את היקפי הגביה. בהתאם, עבירות אלה פוגעות בהיקף השירותים הניתנים לציבור הרחב. מדובר בשליחת יד גסה לקופה הציבורית וגזילתה. עבירות המס מתאפיינות בזמינות וביצוע קל, ובקושי לאיתור ולפיענוח. פגיעתן הרעה של עבירות המס במשק הינה רבת פנים ורבדים, ועל כן נקבע לא אחת בפסיקה כי על בתי המשפט להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה, על פני שיקולי האישיים של הנאשם. משכך, הרשעה בעבירות אלה משמעה, ככלל, ענישה הכוללת מאסר בפועל לצד קנס כספי (ראו רע"פ 1688/14 כץ נ' **מדינת ישראל**, 9.3.2014); רע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם** נ' **מדינת ישראל** (28.10.14); רע"פ 4323/14 **מולדובן** נ' **מדינת ישראל** (26.6.14)).

יחד עם האמור לעיל, אין לראות בכל עבירות המס מקשה אחת. יש להבחין בין העבירות השונות, העונש הקבוע בצידן, נסיבות ביצוען ובכלל זה היקף העבירות, האם הוסרו המחדלים, רמת התחכום ומשך הזמן בו בוצעו.

7. בנסיבות המקרה הנדון, רובן המכריע של העבירות בהן הורשע הנאשם, הינן עבירות מסוג פשע, דבר המעיד על החומרה שייחס המחוקק לעבירות אלה, לעומת עבירות אחרות המנויות בפקודה או בחוק, אשר העונש בצידן הינו שנת מאסר אחת.

בהתאם לממצאי הכרעת הדין, הנאשם העלים הכנסות משמעותיות מרשויות המס, בתחכום ובעורמה, על ידי השמטת הכנסות, והגשת דוחות בלתי מלאים או חלקיים לרשויות המס. אינני מקבל את טיעוני הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, לגבי גובה סכומי חבות המס. לגבי מס הכנסה, מדובר בדוחות אותם הגיש כעת, זאת לאחר שהעיד בעבר כי איבד את המסמכים הרלוונטיים להגשת הדוחות, בעת שנגנב אופנועו. אשר להודעת התשלום של מע"מ, מדובר בהודעה העוסקת בחלק בלבד מהתקופה בה הורשע הנאשם. בהתאם לעובדות בהן הורשע, והסכומים שהודה כי העלים מרשויות המס, מדובר בסכום של כ- 1,250,000 אשר העלים ממס הכנסה, וסכום של כ- 650,000 ₪ אותו העלים ממע"מ. יש להתייחס בחומרה אף לחודשים הרבים בהם התמיד הנאשם בביצוע העבירות, משך כ-4 שנים, בהתנהלות עבריינית מתמשכת.

בהתחשב בכך שמדובר בעבירות דומות בעלות אופי מתמשך, אשר בוצעו באופן דומה ובשל אותו מניע, החלטתי לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל המיוחס לנאשם בכתב האישום בו הורשע (ראו לעניין זה רע"פ 4760-14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.15)).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, לרבות הפסיקה הנוהגת (וראו עוד לעניין זה עפ"ג (י-ם) 41706-02-15 **כלותי נ' מדינת ישראל** (14.5.15)), אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לצד רכיב המאסר, ונוכח קיומו של מניע כלכלי בביצוע העבירות, יש להטיל קנס משמעותי. בקביעת מתחם הקנס, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, בגובה חובו להוצאה לפועל, וכן בהיקף העבירה. לאחר ששקלתי את הנתונים האמורים, אני קובע כי גובה הקנס נע בין 40,000 ₪ לבין 180,000 ₪.

העונש המתאים

8. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות דומות, וכן בעבירות זיוף ומרמה. הנאשם אף ביצע עבודות שרות, אשר לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות הקלות לביצוע וקשות לאיתור. הנאשם לא הפנים את הפסול במעשיו, על אף ענישתו בעבר, והמשיך להערים על רשויות המס, זאת למשך תקופה ממושכת ביותר, תוך גזילת הקופה הציבורית בסכומים גבוהים. עוד אציין כי הנאשם לא הודה במעשיו, ורק לאחר שהורשע הביע צער עליהם. בנוסף, הנאשם לא הסיר את מחדליו, וטען כי לא יכול היה לעשות כן בטרם ניתנה הכרעת דין. אינני מקבל טיעון זה, שכן היה בידי הנאשם לקבל אחריות על מעשיו לאחר שהחלה החקירה, במהלך פרק הזמן עד שהוגש כתב האישום, וכן במשך ניהול המשפט. הנאשם בחר להתמיד בכפירתו, ורק לקראת הטיעונים לעונש הזדעק להציג פעולה של קבלת אחריות, אך לא הציג ראיות לכך שאכן בוצעו תשלומים לשם הסרת המחדלים בהם הורשע.

לא מצאתי במסמך הרפואי שצורף, תמיכה למחלות הקשות להן טען הנאשם, אשר יהפכו את שהותו במסגרת שב"ס לבלתי אפשרית. מהמסמך הרפואי עולות מספר בעיות רפואיות, כגון כולסטרול גבוה, איוושה בלב, ובעיית מרפק. שב"ס ערוך לטפל בבעיות רפואיות סבוכות מאלה.

לצד כל האמור לעיל, יש להתחשב בהשפעת תקופת המאסר על הנאשם ועל משפחתו הקרובה, כפי שפירט הנאשם במהלך טיעוניו לעונש, בנוסף אתחשב בגילו ובעובדה שזהו מאסרו הראשון מאחורי סורג ובריח. יש לקוות כי הנאשם אכן הפנים את חומרת מעשיו, ולא ישוב לדרך זו.

9. לאחר ששקלתי את כל האמור, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ג. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירה מסוג עוון לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ד. קנס בסך 70,000 ₪ או שבעה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרים תשלומים שווים, החל מיום 1.4.16 ומידי חודש בחודשו.

10. על הנאשמת 2 אני גוזר קנס בסך 100 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ה, 09 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.